

a költőnő

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIV. évfolyam, 45. szám, 2020. november 6.

vagy képzeld el máshogyan. úgy, hogy a könnyű nyári ruha lekerül erről a nőről, és ahogyan bújik ki belőle, lefelé tolja a vállán, a karjairól inkább lerázza a ruhaujjat, siet, vagy még inkább kapkod, türelmetlensége és zavara egyszerre dolgozik benne, a szoknya alsó része közben odatapad a hülye harisnyához, a ruha nem leomlik, hanem inkább a nő fordul ki belőle, és akkor az alakformáló harisnya alatt ott a csálé bugyi, a ruhától meg a harisnyától is elüt a színe, és csak akkor, csak akkor lép ki ügyetlenül a cipőből, a bal nagyon is kitágult, valószínűleg a külső talpélen jár, ezért aztán abból csak kilép, és a szabad hüvelykjét utána támasztja a jobbos cipő sarkának, hogy attól is megszabaduljon. és az egész mozdulatsor alatt nem szól egyetlen szót sem, mert attól tart, ha megszólal, versben kellene beszélnie, na nem a rímektől tart, szabadverseket ír, de azért a szabadvers mégiscsak más, mint ha csak úgy megszólalna.